

Till korinthisarna: Andra brevet

Hälsning

¹ *Från* Paulus, KRISTIJESU apostel genom GUDS vilja, och brodern Timotheos. Till GUDS församling som är i Korinth, med alla de heliga som är i hela Achaia:

² Nåd åt er och frid från GUD vår Far och HERREN JESUS KRISTUS.

All trösts Gud

³ Välsignad *är* vår HERRE JESUS KRISTIGUD och Far, medlidandets Far och all trösts GUD,

⁴ som tröstar oss vid all vår nöd så att vi kan trösta dem *som är* i all nöd med trösten som vi själva tröstats med av GUD.

⁵ För liksom KRISTI lidanden överflödar till oss, så överflödar genom KRISTUS också vår tröst.

⁶ Om vi är pressade, *är det* för er tröst och frälsning. Och om vi blir tröstade *är det* för er tröst, som verkar i uthållighet under samma lidanden som också vi lider.

⁷ Och vårt hopp om er *är* fast, då vi vet att såsom ni är delaktiga i lidandena, så även i trösten.

⁸ För vi vill inte att ni ska vara ovetande, syskon, om vår nöd som kom i Asien. Att vi var utomordentligt tyngda, över förmåga, så att vi misströstade *till* och *med* om att leva.

⁹ Nej, själva har vi haft inom oss dödens domslut, för att vi inte ska förtrösta på oss själva utan på GUD, som uppväcker de döda.

¹⁰ Från en sådan död har han räddat oss, och han kommer att rädda. Till honom har vi satt hopp [att] han också fortfarande kommer att rädda,

¹¹ när också ni samarbetar för oss med förbönen, så att det från många ansikten tackas för oss, *för* nådegåvan till oss genom många.

Ändrade resplaner

¹² För vår stolthet är denna, vårt samvetes vittnesbörd: att vi har agerat med GUDS uppriktighet och ärlighet, [och] inte med köttlig vishet utan med GUDS nåd, *dels* i världen och ännu mer mot er.

¹³ För vi skriver inget annat till er än det ni antingen läser eller också inser. Och jag hoppas att ni till slut ska inse,

¹⁴ liksom ni också har insett *om* oss till viss del: att vi är er stolthet, liksom också ni vår, på [vår] HERRE]ESU dag.

¹⁵ Och med denna förtröstan beslöt jag att komma till er tidigare, för att ni skulle få en andra nåd,

¹⁶ och fara över er till Makedonien. Och *sedan* åter från Makedonien komma till er, och av er bli hjälpt iväg till Judeen.

¹⁷ När jag så beslutade detta, inte har jag väl då uppträtt med lättsinne? Eller beslutar jag det jag beslutar efter köttet, så att det hos mig *samtidigt* är "ja, ja" och "nej, nej"?

¹⁸ Men trofast *är* GUD, att vårt ord till er inte är ja och nej.

¹⁹ För GUDS Son JESUSKRISTUS, som bland er har förkunnats genom oss – genom mig och Silvanus och Timotheos – han kom inte *som* ja och nej, utan *ett* ja har kommit i honom.

²⁰ För alla GUDS löften *är* i honom ett ja. Därför *kommer* också genom honom ett Amen till GUD, till ära genom oss.

²¹ Och den som befäster oss med er i KRISTUS och som har smört oss *är* GUD,

²² som också har satt sigill på oss och gett Andens förskott i våra hjärtan.

²³ Men jag åkallar GUD som vittne över min själ att jag skonade er när jag inte mer kom till Korinth.

²⁴ Inte att vi är herrar över er tro, utan vi är medarbetare i er glädje. För i tron står ni *fasta*.

2

¹ För jag hade bestämt mig för detta, att inte igen komma med bedrövelse till er.

² För om jag bedrövar er, vem får mig då att fröjdas, om *det* inte *är* den som har bedrövats av mig?

³ Och jag skrev just detta för att inte komma och få bedrövelse av dem som borde glädja mig, och förtröstade på er alla att min glädje är er allas.

⁴ För *det var* utifrån stor nöd och hjärtats ångest jag skrev till er, med många tårar. Inte för att bedröva, utan för att ni skulle förstå den kärlek som jag ännu mer har till er.

Förlåtelse för den som syndat

⁵ Men om någon har bedrövat *är det* inte mig han har bedrövat, utan till viss del – för att inte betunga – er alla.

⁶ *Det är* nog för en sådan *med* denna näpst från de flesta.

⁷ Alltså ska ni *nu* tvärtom snarare efterskänka och trösta, så att inte en sådan blir uppslukad av den än mer *myckna* sorgen.

⁸ Därför uppmanar jag er att bekräfta kärlek till honom.

⁹ *Det var* nämligen för detta jag också skrev, för att *få* veta er beprövadhet, om ni till allt är hörsamma.

¹⁰ Och den som ni efterskänker något *förlåter* också jag. Och det jag då har efterskänt, om jag har efterskänt något, *det är* för er skull inför KRISTI ansikte,

¹¹ för att vi inte ska bli utnyttjade av Satan. Hans tankar är vi ju inte ovetande om.

Triumf i Kristus

¹² Men när jag kom till Troas för KRISTI evangelium och en dörr var öppnad för mig i HERREN,

¹³ fick jag *ändå* ingen lättnad för min ande, genom att jag inte fann Titus min broder. Nej, jag tog avsked av dem och for ut till Makedonien.

¹⁴ Men GUD*vare* tack, som alltid triumferar med oss i KRISTUS och låter doften av hans kunskap framträda genom oss på varje plats.

¹⁵ För en KRISTI väldoft är vi för GUD, bland dem som blir frälsta och bland dem som går förlorade:

¹⁶ för några en doft av död till död, för andra en doft av liv till liv. Och för detta, vem *är* nog?

¹⁷ För vi är inte som de många som månglar med GUDS ord. Nej, som av ärlighet, nej, som från GUD talar vi inför GUD i KRISTUS.

3

Det nya förbundets tjänare

¹ Börjar vi åter lyfta fram oss själva? Eller inte behöver vi, som vissa, rekommendationsbrev till er eller från er?

² Vårt brev är ni: inskrivet i våra hjärtan, känt och läst av alla människor,

³ när ni visar att ni är ett KRISTUSbrev förmedlat av oss – inskrivet inte med bläck utan med levande GUDS Ande, inte på tavlor av sten utan på tavlor *som är* hjärtan av kött.

⁴ Och en sådan förtröstan har vi genom KRISTUS på GUD.

⁵ Inte att vi från oss själva är nog *för* att tänka *ut* något, som av oss själva. Nej, vår kapacitet *är* från GUD,

⁶ som också har gjort oss kapabla *som* tjänare för ett nytt förbund, inte av bokstav utan av Ande. För bokstaven dödar, men Anden levandegör.

Det nya förbundets härlighet

⁷ Men om dödens tjänst, med bokstäver inristad på stenar, kom med sådan härlighet att Israels söner inte kunde blicka in i Moses ansikte för hans ansiktes strålgans – som *skulle* upphävas –

⁸ hur mycket större ska inte Andens tjänst vara i härlighet?

⁹ För om fördörelsens tjänst *hade* härlighet, överflödar så mycket mer rättfärdighetens tjänst i härlighet.

¹⁰ Och det *som var* förhärsligt är nämligen *nu* inte förhärsligt i denna detalj, på grund av den översvallande härligheten.

¹¹ För om det som *skulle* upphävas *kom* genom härlighet, *kom* så mycket mer det bestående med härlighet.

¹² När vi nu har ett sådant hopp uppträder vi med stor frimodighet,

¹³ och inte så som Mose satte en slöja för sitt ansikte, för att inte Israels barn *skulle* blicka på slutet för det som *skulle* upphävas.

¹⁴ Men deras tankar förhårdnades. För ända till dagen idag är samma slöja kvar vid läsningen av det gamla förbundet, och den avtäcks inte eftersom *det är* i KRISTUS den upphävs.

¹⁵ Nej, tills idag närhelst Mose läses ligger en slöja över deras hjärta.

¹⁶ Men närhelst man vänder om till HERREN tas slöjan bort.

¹⁷ Och HERREN är Anden, och där HERRENS Ande *är finns* frihet.

¹⁸ Och alla vi som med avtäckt ansikte bespeglar HERRENS härlighet förvandlas till samma avbild, från härlighet till härlighet, liksom av HERRENS Ande.

4

¹ Därför, då vi har denna tjänst så som vi fått

barmhärtighet, tappar vi inte modet.

² Nej, vi har av sagt oss skammens dolda *ting* och vandrar inte i slughet eller förfalskar GUDS ord, utan genom framvisningen av sanningen lyfter vi fram oss själva för varje samvete hos människor inför GUD.

³ Och även om vårt evangelium är övertäckt, är det övertäckt hos dem som går förlorade.

⁴ Hos dem har denna eons gud förblindat de otroendes tankar till att inte klart se upplysningen från evangeliet om härligheten hos KRISTUS, som är GUDS avbild.

⁵ För *det är* inte oss själva vi förkunnar, utan JESUSKRISTUSsomHERRE och oss själva *som* era fasttjänare för JESU skull.

⁶ För GUD som sade: "Ur mörker ska ljus skina", han har skinit i våra hjärtan till upplysning av kunskapen om GUDS härlighet i [JESU] KRISTI ansikte.

En skatt i lerkärl

⁷ Men vi har denna skatt i lerkärl, för att det utomordentliga i kraften ska vara GUDS och inte från oss:

⁸ i allt pressade men inte trängda, rådvilla men inte misströstande,

⁹ förföljda men inte övergivna, nerslagna men inte förgjorda,

¹⁰ alltid bärande omkring JESU dödhet i kroppen för att också JESU liv ska framträda i vår kropp.

¹¹ För ständigt blir vi som lever utlämnade åt döden för JESU skull, för att också JESU liv ska framträda i vårt dödliga kött.

¹² Alltså verkar döden i oss och livet i er.

¹³ Men då vi har samma trons ande enligt det som är skrivet: *Jag trodde, därför talade jag, så* tror också vi, därför talar vi också,

¹⁴ då vi vet att han som har uppväckt HERREN JESUS också ska uppväcka oss med JESUS och ställa fram med er.

¹⁵ Allt är ju för er skull, för att nåden ska förmeras genom *desto* fler och få tacksägelsen att överflöda till GUDS ära.

¹⁶ Därför tappar vi inte modet. Nej, även om vår yttre människa fördärvas, förnyas dock vår inre dag *för* dag.

¹⁷ För vår nöds momentana lätthet frambringar åt oss en utomordentligt utomordentlig eonisk tyngd av härlighet,

¹⁸ när vi inte observerar det sedda utan det icke sedda. För det sedda *är* tillfälligt, men det icke sedda *är* eoniskt.

5

Hemma hos Herren

¹ För vi vet att om vårt jordiska tälthus rivs ner har vi en byggnad från GUD, ett eoniskt icke handgjort hus i himlarna.

² För även i detta suckar vi, och vår boning från himlen längtar vi att *få* överklä oss.

³ Om nu också iklädda, ska vi inte befinnas nakna.

⁴ För även vi som är i tältet suckar tyngda, eftersom vi inte vill bli avklädda utan överklädda, så att det dödliga uppslukas av livet.

⁵ Och den som har frambringat oss för just detta *är* GUD, som har gett oss Andens förskott.

⁶ Vi har alltså alltid gott mod och vet att vi hemma i kroppen är borta från HERREN.

⁷ För *det är* genom tro vi vandrar, inte genom åskådning.

⁸ Men vi har gott mod och behagar hellre vara borta från kroppen och hemma hos HERREN.

⁹ Därför sätter vi också en ära i att, antingen hemma eller borta, vara välbehagliga för honom.

¹⁰ För alla måste vi träda fram inför KRISTI domarsäte, för att var och en ska få ut det *som gjorts* genom kroppen för det han har begått, antingen gott eller uselt.

Försoningens tjänst

¹¹ Då vi alltså förstår fruktan för HERRENSöker vi övertyga människor. Men för GUD har vi framträtt, och jag hoppas ha framträtt också i era samveten.

¹² Vi lyfter inte åter fram oss själva för er. Nej, vi ger er ett tillfälle till stolthet över oss, så att ni har *det* gentemot dem som är stolta över ansiktet och inte över hjärtat.

¹³ För om vi har varit utom oss, *var det* för GUD. Och om vi är sansade *är det* för er.

¹⁴ För KRISTI kärlek ansätter oss, då vi har bedömt detta att en har dött för alla, alltså har alla dött.

¹⁵ Och för alla har han dött, för att de som lever inte mer ska leva för sig själva, utan för honom som för dem har dött och blivit uppväckt.

¹⁶ Därför känner vi från nu inte någon på köttets vis. Även om vi har känt KRISTUS på köttets vis, känner vi *honom* dock nu inte mer så.

¹⁷ Därför, om någon *är* i KRISTUS *är han* en ny skapelse. Det urtida är förgånget, se: *något* nytt har kommit.

¹⁸ Och allt *är* från GUD, som har försonat oss med sig själv genom KRISTUS och gett oss försoningens tjänst –

¹⁹ som att GUD var i KRISTUS och försonade världen med sig själv, när han inte tillräknade dem deras felsteg och satte hos oss försoningens ord.

²⁰ I KRISTI ställe är vi alltså sändebud, som *att* GUD vädjar genom oss. Vi bönfaller i KRISTI ställe: Bli försonade med GUD!

²¹ Honom som inte visste *av* synd har han i vårt ställe gjort *till* synd, för att vi skulle bli GUDS rättfärdighet i honom.

6

¹ Men samverkande uppmanar vi också att ni inte ska motta GUDS nåd förgäves.

² För han säger:

*Vid välkommen tid lyssnade jag till dig,
och på frälsningens dag hjälpte jag dig.*

Se, nu *är* en välmottaglig tid. Se, nu *är* frälsningens dag.

Prövningar i tjänsten

³ Inte i något ger vi något anstöt, för att inte tjänsten ska tadlas.

⁴ Nej, i allt lyfter vi fram oss själva som GUDS tjänare: i stor uthållighet, i vedermödor, i nödtvång, i trångmål,

⁵ i slag, i fängelser, i oroligheter, i mödor, i nattvakor, i fastor.

⁶ I renhet, i kunskap, i tålmod, i snällhet, i helig Ande, i oförställd kärlek.

⁷ Med sanningens ord, med GUDS kraft. Genom rättfärdighetens vapen *till* höger och vänster.

⁸ Genom ära och oheder, genom vanrykte och gott rykte. Som förvillare och *ändå* sanna.

⁹ Som okända och *ändå* erkända. Som döende och se, vi lever. Som tuktrade och inte dödade.

¹⁰ Som bedrövade men ständigt glada. Som fattiga men berikar många. Som *att* vi inget har och behåller allt.

¹¹ Vår mun är öppen gentemot er korinthier. Vårt hjärta är vidgat.

¹² Ni är inte trängda hos oss. Men ni är trängda i ert inre.

¹³ Och *som* samma motlön, som till barn talar jag: vidga er också ni.

Levande Guds tempel

¹⁴ Var inte olikt okade med otroende. För vilken delaktighet *har* rättfärdighet och laglöshet? Eller vilken gemenskap *har* ljus med mörker?

¹⁵ Och vilken samstämmighet *har* KRISTUS med Beliar? Eller vilken del *har* en troende med en otroende?

¹⁶ Och vilken överensstämmelse *har* GUDS tempelbyggnad med avgudar? För vi är en levande GUDS tempelbyggnad, så som GUD har sagt, att:

*Jag ska bo bland dem och vandra bland dem.
Och jag ska vara deras GUD, och de ska vara mitt folk.*

¹⁷ Därför:

*Gå ut från deras mitt och avskilj er, säger HERREN,
och något er ska ni inte röra.*

Och jag ska välkomna er in,

¹⁸ *och jag ska vara för er till Far,
och ni ska vara för mig till söner och döttrar,
säger HERREN Allshärskaren.*

7

¹ När vi nu har dessa löften, *mina* älskade, låt oss rena oss själva från all besudlan av kött och ande och fullborda helighet i fruktan för GUD.

Glädje över korinthisarnas ånger

² Ha rum för oss. Ingen har vi gjort orätt mot, ingen har vi fördärvat, ingen har vi utnyttjat.

³ *Det är inte till fördömelse jag säger det.* För jag har förut sagt att i våra hjärtan finns ni, för att dö tillsammans och leva tillsammans.

⁴ Stor frimodighet *har* jag gentemot er. Stor stolthet *har* jag över er. Jag är uppfylld av trösten, jag överflödar ännu mer av glädjen i all vår nöd.

⁵ För även när vi kom till Makedonien fick vårt kött ingen lättnad. Nej, i allt *var* vi pressade: utifrån bråk, inifrån rädslor.

⁶ Men han som tröstar de låga tröstade oss, GUD med Titus ankomst.

⁷ Och inte bara med hans ankomst, utan också med den tröst som han hade blivit tröstad med hos er, när han delgav för oss er längtan, er

klagan, ert nit för min skull, så att jag glädde mig *desto* mer.

⁸ För även om jag bedrövade er med brevet ångrar jag *det* inte, även om jag *först* ångrade mig. Jag ser [ju] att detta brev, om också för en stund, bedrövade er.

⁹ Nu gläder jag mig. Inte för att ni blev bedrövade, utan för att ni blev bedrövade till sinnesändring. För ni blev bedrövade på GUDS vis, så att ni inte har gått miste om något genom oss.

¹⁰ För bedrövelsen på GUDS vis utför en sinnesändring till frälsning *som är* utan ånger. Men världens bedrövelse frambringar död.

¹¹ För se: just detta att bli bedrövad på GUDS vis, hur mycket det har frambringat för er *av* iver, och försvar, och indignation, och fruktan, och längtan, och nit, och rättskipning. I allt har ni demonstrerat att ni själva är rena i *det* ärendet.

¹² Alltså, även om jag skrev till er *var det* inte för den som gjort orätt eller för den som lidit orätt, utan för att er iver för oss skulle framträda hos er inför GUD.

¹³ Därför har vi blivit uppmuntrade.

Och ovanpå vår uppmuntran har vi ännu mycket mer glatt oss över Titus glädje, för hans ande har fått ro av er alla.

¹⁴ För om jag inför honom har varit något stolt över er, har jag inte *behövt* skämmas. Nej, såsom vi har talat allt i sanning för er, så har också vårt stoltserande inför Titus blivit sanning.

¹⁵ Och hans inre är ännu mer *vänt* till er när han minns allas er hörsamhet, hur ni med fruktan och darran välkomnade honom.

¹⁶ Jag är glad att jag i allt *kan* lita på er.

8

Insamlingen till Jerusalem

¹ Men vi kungör för er syskon den GUDS nåd som är given bland församlingarna i Makedonien,

² att under stor beprövadhet i nöd har deras överflöd av glädje och deras djupa fattigdom överflödat in i rikedomerna i deras generositet.

³ För de har efter förmåga, vittnar jag, och över förmåga självvalt

⁴ med mycket uppmaning bönfallit oss om nåden och delaktigheten i betjäningen till de heliga.

⁵ Och inte så som vi hade hoppats, utan sig själva gav de, först åt HERREN och sedan åt oss genom GUDS vilja,

⁶ så att vi uppmanade Titus att liksom han redan hade börjat, så skulle han också fullborda hos er även denna nåd.

⁷ Men såsom ni i allt har överflöd, i tro och ord och kunskap och all iver och kärleken från oss bland er, att ni också i denna nåd ska ha överflöd.

⁸ Inte som en befallning säger jag *det*. Nej, genom andras iver beprövar jag också er kärleks äkthet.

⁹ För ni känner nåden hos vår HERREJESUSKRISTUS, att han för er skull blev fattig när han var rik, för att ni genom dennes fattigdom skulle bli rika.

¹⁰ Och *min* mening i detta ger jag. För detta gagnar er som redan har börjat *med* att inte bara göra, utan också att vilja, sedan i föl.

¹¹ Och nu, fullborda också detta *med* att göra, så att liksom villigheten *finns* att vilja, så också att fullborda utifrån det *ni* har.

¹² För om villigheten föreligger *är den* välmottaglig såvitt den har, inte såvitt den inte har.

¹³ *Det* är ju inte för att *ge* lättnad åt andra *och* nöd åt er, utan utifrån jämlikhet.

¹⁴ I den nuvarande tiden *går* ert överflöd till dessas brist, för att även dessas överflöd ska komma till er brist, så att det blir jämlikhet.

¹⁵ Så som det är skrivet: *Denmedmycket hade inte för mycket, och denmedlite hade inte för lite.*

Medhjälpare vid insamlingen

¹⁶ Men tack GUD som har gett samma iver för er i Titus hjärta.

¹⁷ För uppmaningen välkomnade han, men han var *ännu* ivrigare och for självvalt ut till er.

¹⁸ Och med honom har vi medskickat den broder vars lovord i evangeliet *gått ut* genom alla församlingarna.

¹⁹ Och inte bara *det*, utan *han* är också handvald av församlingarna *som* vår medresenär med denna nåd som förmedlas av oss, för HERRENS [egen] ära och vår villighet,

²⁰ medan vi håller oss undan detta *så att* ingen ska tadla oss i *fråga om* denna ymnighet som förmedlas av oss.

²¹ För vi har omtanke om *det som* är bra inte bara inför HERREN, utan också inför människor.

²² Och vi har medskickat med dem vår broder, som vi har beprövat i mycket många gånger och

som är ivrig, och nu mycket ivrigare med stor förtröstan på er.

²³ Om så gällande Titus *är han* min kompanjon och gentemot er en medarbetare, om så våra bröder *är de* församlingarnas apostlar, KRISTI ära.

²⁴ Bevisningen av er kärlek, och av vår stolthet över er inför dem, *må ni* nu uppvisa inför ansiktet hos församlingarna.

9

Frejdiga givare

¹ För om betjäningen till de heliga är det överflödigt för mig att skriva till er.

² För jag känner er villighet, *och för* den är jag stolt över er inför makedonierna: att Achaia har förberett sig sedan i fjol. Och ert nit har triggat de flesta.

³ Men jag har skickat syskonen för att inte vårt stoltserande över er ska bli tomt i denna detalj, för att ni så som jag sagt ska vara förberedda.

⁴ Annars, om *det* kommer med mig makedonier och de finner er oförberedda, *så* skäms vi – för att inte säga ni – i denna tillförsikt.

⁵ Jag ansåg *det* alltså nödvändigt att uppmana syskonen att fara före till er och i förväg förfärdiga er förutlovade välsignelse, *så* att denna är beredd så som en välsignelse och inte som en girighet.

⁶ Men *tänk på* detta: Den som sår sparsamt ska också sparsamt skörda. Och den som sår med välsignelser ska också med välsignelser skörda.

⁷ Var och en *ska ge* så som han förut har valt i hjärtat, inte av bedrövelse eller av tvång. För GUD älskar *en frejdig givare*.

⁸ Och GUD är mäktig att låta all nåd överflöda till er, så att ni alltid i allt har all självförsörjning och har överflöd till varje gott verk,

⁹ så som det är skrivet:
Han skingrade, han gav åt de arma.
Hans rättfärdighet består till eonen.

¹⁰ Och han som bibringar utsäde åt såningsmannen och bröd till ätande ska bringa och föröka ert utsäde och låta bärgningarna av er rättfärdighet växa,

¹¹ i allt berikade till all generositet, som genom er frambringar tacksägelse till GUD.

¹² För betjäningen med denna tjänstgöring inte bara ännu mer uppfyller de heligas brister, utan överflödar också genom många tacksägelser till GUD.

¹³ Genom *er* beprövadhet i denna betjäning ärar de GUD för er underordning under bekännelsen till KRISTI evangelium och *er* generositet i delaktigheten gentemot dem och gentemot alla,

¹⁴ medan de i sin förbön för er längtar efter er på grund av GUDS översvallande nåd över er.

¹⁵ Tack GUD för hans obeskrivliga fria gåva!

10

Paulus försvarar sin tjänst

¹ Men jag själv, Paulus, uppmanar er genom KRISTI mildhet och vänlighet, *jag* som inför

ansiktet *är* ödmjuk bland er men iväg *är* modig mot er.

² Och jag bönfaller att *jag* inte där *måste* vara modig med den förtröstan som jag tänker våga mot vissa som tänker att vi vandrar som på köttets vis.

³ För *även om* vi vandrar i kött, strider vi inte på köttets vis.

⁴ För våra stridsvapen *är* inte köttsliga, utan mäktiga genom GUD till nedtagande av fästen, och vi tar ner resonemang

⁵ och varje höjd som höjer sig mot kunskapen om GUD, och vi tillfångatar varje tanke till hörsamheten hos KRISTUS

⁶ och har *det* berett att skipa rätt mot varje ohörsamhet, när er hörsamhet blivit uppfylld.

⁷ Det *som är* inför ansiktet ser ni. Om någon har övertygat sig själv om att tillhöra KRISTUS ska han tänka detta igen för sig själv, att liksom han tillhör KRISTUS, så även vi.

⁸ För [även] om jag något ännu mer skulle stoltsera över vår auktoritet, som HERREN har gett till uppbyggelse och inte till ert nedtagande, kommer jag inte att *behöva* skämmas,

⁹ så att jag inte tycks skrämma er med breven.

¹⁰ "För breven", säger man, "*är tunga och starka, men hans närvaro till kroppen är svag och ordet föraktat.*"

¹¹ Detta ska en sådan tänka: att *så* som vi är i ord genom brev när vi är iväg, sådana *är vi* också när vi är där i gärning.

¹² För vi vågar inte indela eller jämföra oss själva med vissa av dem som lyfter fram sig

själva. Nej, när de mäter sig med sig själva och jämför sig med sig själva förstår de inte.

¹³ Men vi ska inte stoltsera måttlöst, utan efter måttet av det arbetsfält som GUD har tilldelat oss som mått: att nå fram även till er.

¹⁴ För *det* är inte som att vi inte har nått fram till er *och* sträcker oss för långt. För även fram till er kom vi före med KRISTI evangelium,

¹⁵ och vi stoltserar inte måttlöst över andras mödor, men vi har ett hopp: att när er tro växer bland er *få* göras större i vårt arbetsfält till överflöd,

¹⁶ *till* att evangelisera i *områden* bortom ert *och* inte stoltsera på en annans arbetsfält över *det som redan* är berett.

¹⁷ *Men den som är stolt ska vara stolt i*HERREN.

¹⁸ *Det* är ju inte den som lyfter fram sig själv, att denne är godkänd, utan den som HERREN lyfter fram.

11

Paulus och de falska apostlarna

¹ O att ni stod ut med mig, *med* något litet av vettlöshet! Dock står ni också ut med mig.

² För jag är nitisk för er med GUDS nit. Jag har ju passat ihop er med en *enda* man, *för* att ställa fram en ren jungfru för KRISTUS.

³ Men jag fruktar så att inte, såsom ormen grundlurade Eva med sin slughet, era tankar ska fördärvas från uppriktigheten och renheten gentemot KRISTUS.

⁴ För om den som kommer förkunnar en annan JESUS som vi inte har förkunnat, eller ni tar *emot*

en annan ande som ni inte har tagit *emot*, eller ett annat evangelium som ni inte mottagit, står ni *mycket* väl ut.

⁵ För jag tänker att *jag* inte kommit till korta mot de överstora apostlarna.

⁶ Och om än obildad till ordet, dock inte till kunskapen. Nej, i allt har vi visat *det* i alla *stycken* för er.

⁷ Eller *var det* en synd jag gjorde, när jag ödmjukade mig själv för att ni skulle upphöjas? Att jag gratis evangeliserade GUDS evangelium för er?

⁸ Andra församlingar plundrade jag *genom att* ta *emot* sold för er betjäning.

⁹ Och när jag var där hos er och led brist låg jag ingen till last, för min brist uppfylldes ännu mer *av* syskonen som kom från Makedonien. Och i allt har jag bevarat mig själv obetungande för er, och kommer att bevara *mig* så.

¹⁰ Det är KRISTI sanning i mig att detta stoltserande inte ska spärras för mig i Achaias regioner.

¹¹ Varför? För att jag inte älskar er? GUD vet *att jag gör det*.

¹² Och det jag gör kommer jag också att göra, för att hugga bort tillfället från dem som vill *ha* ett tillfälle att finnas så som också vi i det de stoltserar över.

¹³ För sådana *är* falska apostlar, svekfulla arbetare som omformar sig till KRISTI apostlar.

¹⁴ Och ingen undran, för Satan själv omformar sig till en ljusets ängel.

¹⁵ *Det är* då inte stort om även hans tjänare omformar sig som rättfärdighetstjänare. Deras slut ska bli efter deras gärningar.

Apostelns mödor

¹⁶ Åter säger jag: ingen ska tänka sig att jag är vettlös. Och annars ska ni också motta mig som en vettlös, så att även jag får stoltsera något lite.

¹⁷ Det jag *nu* talar, talar jag inte på HERRENS vis utan som i vettlöshet, i denna stolthetens tillförsikt.

¹⁸ Då många stoltserar på köttets vis ska också jag stoltsera.

¹⁹ För ni står gärna ut med de vettlösa, *ni* som är kloka.

²⁰ För ni står ut om någon förslavar er, om någon äter upp, om någon tar, om någon höjer sig, om någon pryglar er i ansiktet.

²¹ Till oheder säger jag *det*, som att vi har varit svaga.

Men i det som någon vågar – i vettlöshet säger jag *detta* – vågar också jag.

²² Är de hebreer? Jag också. Är de israeliter? Jag också. Är de Abrahams säd? Jag också.

²³ Är de KRISTI tjänare? Vanvettigt talar jag: Jag än mer. I mödor ännu mer, i fängelser ännu mer, i slag översvallande, i dödsfaror många gånger.

²⁴ Av judar har jag fem gånger fått fyrtio *rapp* minus ett.

²⁵ Tre gånger blev jag spöad, en gång stenad. Tre gånger led jag skeppsbrott. En natt och dag på djupet har jag gjort.

²⁶ På vägfärder många gånger: i faror från floder, faror från rövare, faror från *mitt* släkte, faror från folkslag, faror i stad, faror i ödetrakt, faror på hav, faror bland falska syskon.

²⁷ Med möda och slit, många gånger i nattvakor. I svält och törst, många gånger i fastor, i kyla och nakenhet.

²⁸ Utom det *som är* förutom *har* jag ansvaret varje dag, bekymret för alla församlingarna.

²⁹ Vem är svag och jag är inte svag? Vem blir skandaliserad och jag glöder inte?

³⁰ Om jag måste stoltsera, ska jag stoltsera med det *som hör* till min svaghet.

³¹ HERREN JESU GUD och Far vet, han som är välsignad till eonerna, att jag inte ljuger.

³² I Damaskus bevakade kung Aretas etnark damaskenernas stad *för* att fånga mig,

³³ och genom ett fönster blev jag i en flätkorg nedfirad genom muren och undkom hans händer.

12

Visioner och uppenbarelser

¹ Jag måste stoltsera. Det gagnar inte, men jag ska komma till visioner och uppenbarelser från HERREN.

² Jag vet en människa i KRISTUS som för fjorton år sedan – antingen i kroppen, jag vet inte, eller utom kroppen: jag vet inte, GUD vet – en sådan blev ryckt *upp* till tredje himlen.

³ Och jag vet en sådan människa – antingen i kroppen eller utan kroppen, jag vet inte, GUD vet

–
⁴ att han rycktes *upp* till paradiset och hörde osägliga ord som *det* inte *är* tillåtet för en människa att tala.

⁵ Över en sådan ska jag stoltsera. Men över mig själv ska jag inte stoltsera, utom med svagheter.

⁶ För om jag skulle vilja stoltsera skulle jag inte vara vettlös, för jag skulle säga sanningen. Men jag skonar *er*, så att ingen tänker mer om mig än det han ser *hos* mig eller hör [något] från mig,

⁷ även för det utomordentliga i uppenbarelserna.

Därför, för att jag inte ska förhäva mig, har *det* getts mig en tagg i köttet, en ängel från Satan för att puckla på mig så att jag inte förhäver mig.

⁸ Om denna har jag tre gånger till HERREN vädjat att den ska avlägsna sig från mig.

⁹ Och han har sagt mig: "Det räcker för dig *med* min nåd. För kraften fullbordas i svaghet."

Än mer gärna ska jag då snarare stoltsera med mina svagheter, för att KRISTI kraft ska ha sitt tält över mig.

¹⁰ Därför finner jag behag i svagheter, i skymfer, i nödtvång, i förföljelser och trångmål för KRISTI skull. För när jag är svag, då är jag mäktig.

Inför apostelns besök i Korinth

¹¹ Jag har blivit en vettlös. Ni har nödgat mig. Jag borde ju ha blivit framlyft av er. För jag har

inte kommit till korta mot de överstora apostlarna, även om jag ingenting är.

¹² Apostelns tecken har utförts bland er i all uthållighet, med tecken och under och kraftgärningar.

¹³ För *i* vad är det som ni blev eftersatta mer än de övriga församlingarna? Utom att jag själv inte låg er till last. Efterskänk mig denna orätt!

¹⁴ Se, detta *är* tredje *gången* jag har *det* berett att komma till er. Och jag ska inte ligga till last. För jag söker inte det *som är* ert, utan er. För barnen är inte skyldiga att spara ihop åt föräldrarna, utan föräldrarna åt barnen.

¹⁵ Och jag ska än mer gärna spendera och bli utspenderad för era själars skull. Om jag älskar er ännu mer, blir jag *då* sämre älskad?

¹⁶ Men må *så* vara. Jag har inte betungat er. Men då jag är slug, *kanske* jag med list har tagit er?

¹⁷ Inte *är det* någon av dem jag har sänt till er, att jag genom honom har utnyttjat er?

¹⁸ Jag uppmanade Titus och sände brodern med. Inte har väl Titus utnyttjat er? *Är det* inte i samma ande vi har vandrat? Inte i samma fotspår?

¹⁹ Sedan länge har ni tänkt er att *det är* inför er vi försvarar oss. *Det är* inför GUD i KRISTUS vi talar. Och allt, *mina* älskade, *är* för er uppbyggelse.

²⁰ För jag fruktar så att inte jag kommer och finner er sådana *som* jag inte vill, och jag blir funnen för er sådan *som* ni inte vill. Så att *det* inte *finns* osämja, rivalitet, raserier,

självhävdelser, förtal, viskningar, uppblåstheter, oroligheter.

²¹ Så att inte åter när jag kommer min GUD ödmjucar mig inför er, och jag får sörja över många som förut har syndat och inte ändrat sinne över den orenhet och otukt och hämningslöshet som de har begått.

13

¹ Detta är tredje gången jag kommer till er. Vid två vittnens mun och tre ska varje ord ståfast.

² Jag har förut sagt och förutsäger, som när jag var där andra gången och även nu när jag är iväg, för dem som förut har syndat och till alla de övriga: att när jag kommer åter ska jag inte skona,

³ då ni söker beprövadhet att i mig talar KRISTUS. Han är gentemot er inte svag, utan mäktig bland er.

⁴ För han blev också korsfäst utifrån svaghet, men han lever utifrån GUDS kraft. För vi är också svaga i honom, men vi ska leva med honom utifrån GUDS kraft gentemot er.

⁵ Pröva er själva om ni är i tron, bepröva er själva. Eller känner ni inte er själva, att JESUSKRISTUS är i er? Om ni väl inte är odugliga?

⁶ Men jag hoppas att ni ska förstå att vi inte är odugliga.

⁷ Och vi önskeber till GUD att ni inte ska göra något ont. Inte för att vi ska visa oss godkända, utan för att ni ska göra det som är bra, och vi kan då vara som odugliga.

⁸ För vi kan inte något emot sanningen, utan *bara* för sanningen.

⁹ För vi gläder oss när vi är svaga och ni är mäktiga. Detta önskeber vi också om: ert förfärdigande.

¹⁰ Därför skriver jag detta när jag är iväg, för att inte när jag är där *behöva* uppträda strängt med den auktoritet som HERREN har gett mig, till uppbyggelse och inte till nedtagande.

Sluthälsningar

¹¹ För övrigt, syskon: Gläd er. *Låt er* förfärdigas. *Låt er* uppmuntras. Tänk detsamma. Var fridsamma. Och kärlekens och fridens GUD ska vara med er.

¹² Hälsa varandra med en helig kyss. Hälsar till er *gör* alla de heliga.

¹³ HERREN JESUKRISTI nåd och GUDS kärlek och den heliga Andens delaktighet *vare* med er alla.

Svenska Standardbibeln
Portions of the Holy Bible in Swedish, Svenska
Standardbibeln translation

Copyright © 2025 Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm

Language: (Swedish)

Kommentarer om denna bibelöversättning kan riktas till
oversattning@standardbibeln.se.

2026-09-07

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 7 Sep 2026 from source files
dated 7 Sep 2026

dc369788-4b68-5669-b6c8-a721cf25da1b